

Dle rozdělovníku

Č. j.:
MHMP 878927/2026
Sp. zn.:
S-MHMP 807123/2026

Vyřizuje/tel.:
Mgr. Hana Hradská
236 003 386
Počet listů/příloh: -/0
Datum:
15.09.2026

Rozhodnutí

HL. m. Praha - Magistrát hlavního města Prahy, odbor právní podpory, jako nadřízený orgán podle § 16 odst. 3 a § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání ze dne 30. 7. 2026 podaném [redacted] (dále jen „žadatelka“ nebo „odvolatelka“), proti rozhodnutí povinného subjektu Úřadu městské části Praha 11, se sídlem Ocelíkova 672/1, 149 00 Praha (dále jen „povinný subjekt“) ze dne 27. 7. 2026 č.j. MCP11/26/103221/OKS/Pit o částečném odmítnutí žádosti ze dne 21. 4. 2026

t a k t o:

Rozhodnutí povinného subjektu ze dne 27. 7. 2026 č.j. MCP11/26/103221/OKS/Pit týkající se odmítnutí žádosti žadatelky ze dne 21. 4. 2026 v části jmenného seznamu osob **se** podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu **potvrzuje a odvolání žadatelky se zamítá.**

Odůvodnění

I.

Povinný subjekt obdržel dne 21. 4. 2026 žádost žadatelky o poskytnutí informací, ve které požadovala následující informace:

„Vážení, na základě zákona č. 106/1999 Sb. a zákona č. 131/2000 Sb. § 51 odst. 2 písm. c), žádám jako fyzická osoba a zároveň jako zastupitelka MČ Praha 11 za klub Hnutí pro Prahu 11 o poskytnutí následujících informací:

- 1. Jmenný seznam osob, kteří byli či jsou na MČ Praha 11 v letech 2022-2026 zaměstnání na dohodu o provedení práce, včetně jejich hodinové mzdy a informace, pro jakého člena rady či na jakém odboru jsou/byli zaměstnání*
- 2. Jmenný seznam osob, kteří byli či jsou na MČ Praha 11 v letech 2022-2026 zaměstnání na dohodu o pracovní činnosti, včetně jejich hodinové mzdy a informace, pro jakého člena rady či na jakém odboru jsou/byli zaměstnání*
- 3. Jmenný seznam osob, kteří byli či jsou na MČ Praha 11 v letech 2022-2026 zaměstnání na Smlouvu o poskytování poradenských a konzultačních služeb, včetně jejich sjednané odměny a informace, pro jakého člena rady pracují.“*

Dne 23. 4. 2026 vyzval povinný subjekt emailem dotčené osoby k vyjádření.

Povinný subjekt následně vyzval žadatelku dne 27. 4. 2026 přípisem č. j. MCP11/26/064316/OKS/Pit k upřesnění žádosti podle ustanovení § 14 odst. 5 písm. b) InfZ, kdy žadatelka žádost upřesnila podáním dne 18. 5. 2026.

Povinný subjekt následně dne 29. 5. 2026 žadatelce částečně poskytl informace přípisem č. j. MCP11/26/076321/OKS/Pit. Téhož dne povinný subjekt rozhodnutím č.j. MCP11/26/076245/OKS/Pit část žadatelčiny žádosti odmítl, konkrétně odmítl poskytnout jména dotčených osob z důvodu ust. § 8a a 8c odst. 1 písm. b) InfZ. Proti tomuto rozhodnutí podala žadatelka odvolání. O odvolání bylo nadřízeným orgánem rozhodnuto dne 1. 7. 2026, č. j. MHMP 669953/2026 tak, že bylo rozhodnutí povinného subjektu zrušeno a věc vrácena k novému projednání z důvodu procesního pochybení.

Následně povinný subjekt při novém projednání věci vydal opětovně rozhodnutí o odmítnutí části žádosti dne 27. 7. 2026, č. j. MCP11/26/103221/OKS/Pit, proti kterému podala žadatelka dne 30. 7. 2026 odvolání.

Povinný subjekt předal nadřízenému orgánu odvolání a spisový materiál k přezkoumání dne 14. 8. 2026, č. j. MCP11/26/108818/OKS/Pit.

Vzhledem ke skutečnosti, že žadatelka již v odvolání uvedla požadavek nahlédnutí do spisu, zaslal jí nadřízený orgán spisový materiál k nahlédnutí dne 25. 8. 2026, č. j. MHMP 835659/2026, když zároveň vydal usnesení o odepření části spisu k nahlížení ze dne 25. 8. 2026, č. j. MHMP 836173/2026. zároveň dal nadřízený orgán možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí dotčeným osobám č. j. MHMP 836868/2026. K podkladům pro rozhodnutí se žadatelka ani dotčené osoby nevyjádřily.

II.

Věcná příslušnost Magistrátu hl. m. Prahy jako nadřízeného správního orgánu k řešení podaného odvolání vyplývá z § 16 odst. 3 a § 20 odst. 4 písm. b) InfZ ve spojení s § 178 odst. 2 správního řádu.

III.

Nadřízený orgán posoudil napadené rozhodnutí a spisový materiál a dospěl k závěru, že odvolání je přípustné, neboť jej podala osoba oprávněná, tedy žadatelka. Odvolání bylo rovněž včasné ve smyslu ust. § 16 odst. 3 InfZ, neboť jej žadatelka podala ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí o odmítnutí. Po prostudování spisu dospěl nadřízený orgán k závěru, že odvolání není důvodné.

Povinný subjekt odmítl poskytnout jmenný seznam osob z důvodu ochrany jejich soukromí. Ostatní požadované informace žadatelce byly poskytnuty formou tabulky, která zahrnovala období, rozsah práce, hodinovou mzdu, tam kde byla určena, rozsah finančních prostředků za měsíc a úhrn vyplacených prostředků za celý rok u každého zaměstnance zvlášť.

Ohledně jmenného seznamu povinný subjekt v rozhodnutí uvedl, že rozsah poskytnutých informací posoudil jak ve vztahu k běžnému užití InfZ, tak ve vztahu žadatelčina privilegovaného přístupu k informacím s ohledem na její funkci zastupitelky. V obou případech dospěl k závěru, že jména a příjmení dotčených osob nelze poskytnout s ohledem na ochranu jejich soukromí.

Žadatelka byla povinným subjektem vyzvána k prokázání veřejného zájmu, přičemž uvedla, že jako zastupitelka má na informace právo a jedná se o informace související s hospodařením povinného subjektu.

Povinný subjekt uvedl, že z hlediska funkce zastupitele zastupitelstvo schvaluje rozpočet jako celek a nemá žádnou rozhodovací pravomoc ve věci pracovněprávních vztahů uzavíraných s pracovníky městské části, tudíž nemusí pro řádný výkon funkce znát jmenovitě platy jednotlivých dotčených osob. Dále povinný subjekt uznává, že je nutno kontrolovat výdaje veřejného rozpočtu, přičemž však podstatnou skutečností pro výkon kontrolní pravomoci člena zastupitelstva je celkový objem finančních prostředků takto vynaložených, nikoliv již plošné určení konkrétních fyzických osob, na jejichž činnost byly tyto prostředky vynaloženy.

Co se týká splnění podmínek poskytnutí dle InfZ, zde pak provedl povinný subjekt platový test v intencích platového nálezů Ústavního soudu ČR zn. IV. ÚS 1378/16 ze dne 17. října 2017. Povinný subjekt posoudil u všech dotčených osob naplnění kritérií platového testu a shledal, že ani u jednoho nejsou naplněna kritéria veřejného zájmu a účelu přispění k diskusi o věcech veřejného zájmu.

Výsledkem platového testu pak bylo převážení ochrany osobních údajů a soukromí dotčených osob před žadatelčím právem na informace, když povinný subjekt neposkytl jména a příjmení dotčených osob za současného poskytnutí všech ostatních požadovaných informací.

Žadatelka ve svém odvolání uvedla, že s rozhodnutím nesouhlasí. Žadatelka ze své funkce zastupitelky vyvozuje, že má nárok na znalost jmen a příjmení dotčených osob, neboť dle jejího názoru je veřejný zájem dán ze zákona pro účely kontroly hospodaření. Dle jejího názoru tak povinný subjekt neměl vůbec provádět platový test a informace vydat bez dalšího z důvodu privilegovaného přístupu k informacím z titulu funkce zastupitele.

Dále žadatelka uvádí, že její postavení je vnímáno jako nárok „bez jakéhokoli hmotněprávního omezení“ v rámci samostatné působnosti obce. Jelikož odměňování je součástí samostatné působnosti, má zastupitel právo znát identitu příjemců, aby mohl kontrolovat hospodárnost a vyloučit např. fiktivní práce či střet zájmů. Žadatelka uvádí, že k řádnému výkonu mandátu musí prověřit, zda veřejné prostředky nejsou vynakládány nevhodně (např. na fiktivní práce, nedodržování pracovní doby apod.) a nemá povinnost ÚMČ Praha 11 sdělovat „vskutku přesvědčivé a detailní důvody“ její žádosti.

Dále žadatelka cituje Metodiku MV ČR konkrétně větu: „Poptává-li žadatel informaci o konkrétních osobách, nemůže být považováno za její adekvátní vyřízení poskytnutí informace v anonymizované podobě“. Z čehož dále dovozuje, že povinný subjekt měl prokázat zákonný důvod pro ochranu soukromí, který by převážil nad právem zastupitele na kontrolu.

Dále žadatelka opět uvádí, že prokazování splnění kritérií platového testu se týká pouze žadatelů z řad veřejnosti a její nárok plyne přímo ze zákona, resp. z titulu funkce zastupitele.

Nadřízený orgán musí konstatovat, že s námitkami žadatelky se neztotožňuje.

Žadatelka svou námitku o nemožnosti uplatnění platového testu zjevně opírá o doporučení uvedená v „Metodickém doporučení k poskytování informací o platech a odměnách podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (K dopadům tzv. platového nálezu Ústavního soudu na postupy povinných subjektů při vyřizování žádostí o informace o výši platů či odměn zaměstnanců a dalších osob)“. Odhlédneme-li od faktu, že metodická doporučení ministerstva vnitra neprovádějí závazný výklad práva, pak je nutno konstatovat, že výklad uvedený v tomto metodickém doporučení spočívající v kategorickém odmítání platového testu u zastupitelů byl dán k 30. 11. 2017, tedy bezmála před deseti lety. Za tuto dobu ovšem došlo k nezanedbatelnému posunu ve vnímání a výkladu práv zastupitelů týkajících se výkonu kontroly hospodaření v souvislosti s právem na informace.

Jak vyplývá z novější komentářové literatury k InfZ: „metodika Ministerstva vnitra uvedená v seznamu literatury (výše zmíněná metodika, pozn. nadř. orgánu) vychází z předpokladu, že v případě členů zastupitelstva obce či kraje jejich „vyhodnocení“ jako společenského hlídacího psa není nutné, neboť tyto osoby mají ve vztahu ke „své“ obci či „svému“ kraji specifická informační práva, z nichž vyplývá právní nárok na znalost platů a odměn konkrétních zaměstnanců [srov. např. § 82 písm. c) OZř]. Přesto může být otázkou diskusní, nakolik je individualizovaná informace o výši poskytnutých platových prostředků informací související s výkonem funkce zastupitele v intencích jeho informačního práva stanoveného zákony o územních samosprávných celcích. Na tuto otázku lze teoreticky nahlížet i tak, že k poskytnutí informací souvisejících s kompetencí zastupitelstva (např. v oblasti schvalování rozpočtu a kontroly jeho dodržování) není nezbytné sdělovat adresné údaje o výši platů konkrétních dotčených osob, nýbrž postačí poskytnout zobecněné údaje o objemu prostředků vynaložených obcí nebo krajem na platy a odměny. V konkrétním případě pak samozřejmě žadatel může mít reálný a oprávněný zájem na vyvolání veřejné diskuse o platech konkrétních osob, *ale to je již otázka standardního posuzování v rámci platového testu.*“ (zvýraznění provedl nadř. orgán). K tomu srov. *Zákon o svobodném přístupu k informacím, 2. vydání, 2025, s. 488 - 517: L. Rothanzl.*

Jak plyne z výše uvedeného, právo zastupitele městské části kontrolovat výdaje veřejných rozpočtů vychází přímo ze zákona s ohledem na působnost zastupitelstev městských částí hlavního města Prahy vymezené v § 89 a pravomoci zastupitelů vymezené v § 51 odst. 2 písm. c) ve spojení s § 87 odst. 3 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů. Toto právo však není absolutní, „bez jakéhokoli hmotněprávního omezení“, jak uvádí žadatelka, ale je spojeno „s výkonem funkce“ a touto optikou je třeba na žádosti zastupitelů také pohlížet. Skutečnost, že žadatelka o informace je zastupitelkou městské části je zohledněna v postavení tzv. privilegované žadatelky o informace. Tento fakt postačuje k závěru, že žalobkyně plní úkoly dozoru veřejnosti, respektive roli tzv. společenského hlídacího psa, což je jedno z kritérií platového testu, a které je tím automaticky splněno bez dalšího. Nejde přitom o kritérium zanedbatelné a jedná se o kritérium, které často „běžní“ žadatelé o informace složitě dokládají či povinné subjekty musejí dovozovat. Nelze tedy říct, že by postavení žadatelky nebylo nijak zohledňováno i přes provedení platového testu.

Výše nastíněnou cestou se pak vydala i novější judikatura, když u zastupitelů žádajících informace o platech a odměnách dotčených osob platový test nejenom připouští, ale samy soudy tyto platové testy a jejich výsledky posuzují, neboť střet práva na informace a ochrany soukromí dotčených fyzických osob při poskytování údajů o příjmech zaměstnanců povinných subjektů dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, je nutno vyřešit za použití testu proporcionality. Při jeho aplikaci je nutno zejména v

konkrétním případě poměřit tyto dva v kolizi stojící chráněné zájmy. Primárním faktorem při tomto poměřování je otázka veřejného zájmu na znalosti požadované informace (Např. srov. rozsudek MS v Praze ze dne 1. 10. 2018 č.j. 5 A 40/2015–68 nebo rozsudek MS v Praze ze dne 20. 2. 2020 č.j. 10 A 44/2018).

Z tohoto důvodu pak nadřízený orgán uzavírá, že neshledal pochybení povinného subjektu, pokud tento podrobil požadované žadatelkou požadované informace platovému testu.

Po vyjasnění otázky nutnosti provedení testu proporcionality i u žádostí zastupitelů se dále nadřízený orgán zabýval otázkou, zda příjmy z dohod o provedení práce a pracovní činnosti a poradenských smluv spadají pod ust. § 8c InfZ, dle kterého rozhodl povinný subjekt.

Dle tohoto ustanovení povinný subjekt poskytne informaci o výši příjmu osoby, které poskytl nebo poskytuje veřejné prostředky mající povahu příjmu ze závislé činnosti nebo funkčních požitků podle zákona o daních z příjmů

a) jako

1. veřejnému funkcionáři, na kterého se vztahovaly nebo vztahují povinnosti podle zákona o střetu zájmů,
2. poradci prezidenta republiky, člena vlády, náměstka člena vlády nebo vedoucího ústředního správního úřadu, v jehož čele není člen vlády, nebo
3. členovi svého statutárního, řídicího, dozorčího nebo kontrolního orgánu, anebo

b) pokud žadatel prokáže veřejný zájem na poskytnutí informace o výši příjmu této osoby a tento veřejný zájem v jednotlivém případě převažuje nad zájmem na ochraně této informace.

Informační povinnost v intencích tohoto ustanovení dopadá na veřejné prostředky, které mají povahu příjmů ze závislé činnosti (§ 6 odst. 1 zákona č. 586/1992 zákona o daních, ve znění pozdějších předpisů) či funkčních požitků (§ 6 odst. 10 téhož zákona). Do této kategorie příjmů z pracovněprávních vztahů zjevně patří i příjmy plynoucí z dohod a poradenských smluv. O tomto faktu není mezi stranami pochyb.

Dále je zřejmé, že dotčené osoby nespádají do skupiny osob dle ust. § 8c odst. 1 písm. a) InfZ, neboť nejsou ani jednou ze skupin vyjmenovaných v tomto ustanovení. Dokonce ani poradci vykonávající činnost na poradenskou smlouvu nespádají pod toto písmeno, neboť o poradcích představitelů územních samosprávných celků (starostů či členů rady) komentované ustanovení nehovoří, proto i v případě těchto osob nejsou informace o jejich platových poměrech poskytovány na základě § 8c odst. 1 písm. a) „bez dalšího“, ale v souladu s § 8c odst. 1 písm. b), tzn. jen v případě, že budou naplněna kritéria stanovená platovým nálezem (shodně viz *Zákon o svobodném přístupu k informacím, 2. vydání, 2025, s. 488 - 517: L. Rothanzl.*)

Povinný subjekt tedy řádně podřadil vyřízení žádosti pod správné ustanovení InfZ a v jeho intencích dále žádost vyřizoval.

Jak již bylo uvedeno výše, žadatelce poskytl povinný subjekt ve formě tabulky veškeré jí požadované informace, až na jmenný seznam osob, když tento seznam podrobil modifikovanému testu proporcionality, jehož výsledkem byla ochrana soukromí fyzických osob.

S ohledem na skutečnost, že vykonávané činnosti na požadované dohody a smlouvy byly dvojího charakteru, rovněž povinný subjekt provedl dva platové testy v závislosti na charakteru vykonávané činnosti. Ani zde nadřízený orgán neshledává pochybení, naopak jedná se o správný a pro řádné provedení posouzení kritérií testu nutný postup.

Nejprve povinný subjekt na stranách 8 a 9 svého rozhodnutí zrekapituloval všechny druhy činností, na které žádost dopadala a posléze provedl dva samostatné testy. Druhy činností ostatně obdržela žadatelka v rámci odpovědi na svou žádost a tyto nijak nerozporovala.

Nadřízený orgán, stejně jako povinný subjekt, primárně vychází ze znění ust. § 8c InfZ a Platového nálezu ÚS sp. zn. IV. ÚS 1378/16 ze dne 17. října 2017 a na něj navazujícího nálezu ze dne 3. 4. 2018, sp. zn. IV. ÚS 1200/16. Jak se uvádí v bodě 125 Platového nálezu ÚS, při poskytování informací o platech je navíc třeba přihlížet k zásahu do práva na soukromí dotčených zaměstnanců, přičemž povinný subjekt žádost odmítne, nejsou-li splněny následující čtyři podmínky: (i) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu, (ii) informace samotná se týká veřejného zájmu, (iii) žadatel o informaci plní úkoly či posílání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“, (iv) informace existuje a je dostupná.

Nejprve se bude nadřízený orgán zabývat prvním platovým testem týkajícím se manuálních, obslužných či pomocných činností (např. administrativní výpomoc, úklid, obsluha hřbitova, zajištění voleb, zajištění provozu vrátnice, správu počítačové sítě).

Zde nadřízený orgán bezesbytku s výsledkem testu souhlasí a všechna 4 kritéria nejsou dle názoru nadřízeného orgánu splněna.

Je zřejmé, že informace existuje, ostatně do spisu povinný subjekt seznam dotčených osob řádně doložil. Rovněž kritérium hlídacího společenského psa je splněno, když žadatelka plní úkoly či posílání dozoru veřejnosti. Žadatelka byla totiž v době podání žádosti zastupitelkou městské části, tj. v obecních volbách zvolenou zástupkyní veřejnosti pro správu věcí veřejných v územním obvodu povinného subjektu.

Pokud jde o splnění podmínky ii), tj. že informace samotná se týká veřejného zájmu, informace o platu či mzdě hrazené z veřejných prostředků v obecné rovině vždy souvisejí s veřejným zájmem, aby nakládání s veřejnými prostředky bylo transparentní a pod veřejnou kontrolou. Jak Nejvyšší správní soud vyložil v rozsudku č. j. 2 As 88/2019-29, veřejný zájem je dán v případě všech příjemců veřejných prostředků. Významným aspektem ovlivňujícím způsob hodnocení splnění této podmínky (a koneckonců i všech ostatních) je ovšem skutečnost, jaké postavení dotčená osoba v rámci veřejné sféry má. Pro nyní posuzovaný platový test je pak tato teze klíčová.

Takové hodnocení vyplývá z dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu, podle které požadavek na „sílu důvodů“ existence veřejného zájmu na poskytnutí informace postupně klesá se zvyšujícím se postavením dotčených osob v rámci veřejné sféry. Platí, že čím větší kompetence osoba má, tím přirozenější je bez nějakého konkrétnějšího zdůvodnění veřejný zájem na její kontrole (viz rozsudky NSS ze dne 27. 5. 2020, čj. 2 As 88/2019–29, č. 4044/2020 Sb. NSS, bod 28, či ze dne 1. 3. 2022, čj. 4 As 337/2021–33, bod 22).

Jak kupříkladu konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 10. 2022, č. j. 6 As 188/2021 – 57: „V případě žádosti o poskytnutí informace o platových poměrech „běžné“ úřední osoby bez jakýchkoli řídicích pravomocí (např. referenta obecního či krajského úřadu, ale i ústředního orgánu státní správy nebo jiných veřejných institucí) je nezbytné, aby žadatel v žádosti uvedl přesvědčivé a detailní důvody, pro něž by v dané konkrétní situaci měl existovat veřejný zájem na vyhovění jeho žádosti. Požadavek na „sílu důvodů“ existence veřejného zájmu na poskytnutí informace pak postupně klesá se zvyšujícím se postavením dotčených osob v rámci veřejné sféry. Platí, že čím větší kompetence osoba má, tím přirozenější je bez konkrétnějšího zdůvodňování veřejný zájem na její kontrole.“ Tento přístup použil i povinný subjekt. Nejedná se tak o dle

odvolatelky přehnaný požadavek na detailní odůvodnění její žádosti, nýbrž o obecný princip běžně užívaný v judikatuře NSS.

Judikatura tedy nevychází z paušálního závěru, že poskytnutí informací o platu či mzdě je vždy ve veřejném zájmu, ale diferencuje případy na základě pozice dotčené osoby ve struktuře veřejné správy. Tento aspekt ostatně reflektuje i citované ustanovení § 8c odst. 1 InfZ rozlišením osob dle písm. a) a písm. b). (shodně např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 7. 2026, č.j. 29 A 87/2025).

Nadřízený orgán souhlasí s povinným subjektem v jeho závěru, že u marginálních, pomocných, a nebo manuálních prací (pomocné a technické práce spojené s provozem stanu MČ Praha 11 v rámci akce Dny Prahy 11, zamykání a odemykání hřbitova, výpomoc v podatelně úřadu – skenování smluv určených k následnému vyřazení apod.) je veřejný zájem na znalosti konkrétních jmen a příjmení velmi malý a k uspokojení informačního požadavku žadatelky za účelem kontroly transparentnosti hospodaření veřejné správy postačovalo poskytnutí informace toliko o samotných odměnách a činnosti, za jakou byly vyplaceny včetně upřesnění, jakého se žadatelce dostalo v rámci poskytnutí informací.

U druhé skupiny osob je situace složitější, avšak i zde nadřízený orgán musí souhlasit s povinným subjektem.

Opět zde není pochyb a splnění kritérií existence informace a žadatelky v postavení společenského hlídacého psa, viz výše.

Co se týká kritéria veřejného zájmu a potažmo informací schopných přispět k veřejné diskusi, zde již nelze dle nadřízeného orgánu bez dalšího konstatovat, že se jedná o marginální práce, jejichž dopad na práci veřejné správy je zanedbatelný. U druhé skupiny činností se jedná o činnosti odborného charakteru (např. činnost kronikáře, supervizora, zajištění či pomoc při přípravě publikačních a informačních akcí, poradenství, konzultace, činnost odborných asistentů v různých oblastech samosprávy, výpomoc při vedení účetnictví apod.), které mohli mít povahu činností úředního charakteru, byť jak ostatně uvádí i povinný subjekt, nejedná se o činnosti s řídicími či rozhodovacími pravomocemi. Ani zde však automaticky nelze přistoupit k poskytnutí plošné informace o jménech a příjmeních všech dotčených osob.

Žadatelka uvedla, že veřejný zájem spatřuje v kontrole, aby mohla vyloučit „např. fiktivní práce či střet zájmů“. Žadatelka tedy neuvádí žádný konkrétní důvod znalosti osobních údajů všech dotčených osob, uvádí pouze obecný důvod kontroly. Žadatelka argumentuje obecným podezřením na existenci tzv. černých duší (fiktivních zaměstnanců). Nadřízený orgán však konstatuje, že toto tvrzení zůstává v rovině zcela obecné, hypotetické a subjektivní domněnky. Žadatelka nepředložila ani nenaznačila žádné konkrétní věcné indicie, časové souvislosti či indicie směřující ke konkrétní vykonávané činnosti, které by jeho podezření racionalizovaly. Cíl kontroly veřejných prostředků je jistě legitimní, avšak dle nadřízeného orgánu nepřeváží nad zásahem do práv na ochranu soukromí všech dotčených osob (celkově se jedná o několik desítek osob). Žadatelčin plošný požadavek o všechna jména a příjmení za několik let nepoukazuje na prověření a kontrolu, která by vyvstala v souvislosti s konkrétním podezřením žadatelky, nýbrž takový požadavek spíše připomíná tzv. „phishing expedition“, tedy v přeneseném slova smyslu „lov informací“.

Dále je nutno vzít v potaz, že stanoveného cíle lze dosáhnout i méně invazivními prostředky, zvláště s ohledem na skutečnost, že výše vyplacených prostředků a ostatní informace byly žadatelce bez dalšího poskytnuty. Znalost občanských jmen není ve skutečnosti efektivním nástrojem kontroly. Samotné jméno „Jan Novák“ (jméno použito čistě jako příklad, pozn. nadřízeného orgánu) na papíře nijak neprokazuje, zda dotyčný reálně pracoval, nebo zda jde o fiktivní osobu. Zda byla práce reálně vykonána a veřejné prostředky tak vynaloženy účelně lze seznat mnohem jasněji např. kontrolou z výkazů práce nebo hmotných výstupů,

kdy je kontrola prováděna prostřednictvím anonymizovaných, ale věcně hlubokých kroků, které nezasahují do osobnostních práv desítek fyzických osob. Dalším možným způsobem je cílená kontrola finančního nebo kontrolního výboru, případně systémové prověření schvalovacích procesů.

Jiný přístup by bylo samozřejmě nutné zvolit, pokud by žadatelka uvedla konkrétní podezření či důvod. V takovém případě by veřejný zájem na prověření konkrétních skutečností byl zjevný. Taková situace však nenastala.

Nadřízený orgán se ztotožňuje s ochranou soukromí dotčených osob dle závazných právních předpisů tak, jak je uvedeno v prvostupňovém rozhodnutí s tím, že je nutno chránit osobní údaje ve smyslu ust. § 8a InfZ v souvislosti s ochranou osobních údajů dle nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) 2016/679, o ochraně osobních údajů (GDPR) a zákonem č. 110/2019 S., o zpracování osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů.

S ohledem na výše uvedené dle nadřízeného orgánu řádně převážila u jmen a příjmení dotčených osob ochrana jejich soukromí, přičemž všechny ostatní informace týkající se výše odměn, typu činnosti a časových údajů byly žadatelce poskytnuty a informační povinnost s ohledem k deklarovanému cíli byla naplněna.

IV.

Na základě výše uvedeného rozhodl nadřízený orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

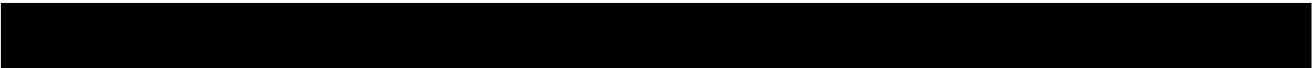
Poučení o opravném prostředku

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 20 odst. 4 InfZ ve spojení s § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. Rudolf Kramář, Ph.D., LL.M.

ředitel odboru právní podpory
podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

1.
2. Úřad městské části Praha 11, Ocelíkova 672/1, 149 00 Praha, **IDDS: nr5bpci**. Spisový materiál se nevrací, neboť byl předložen elektronicky.
3. Dotčené osoby prostřednictvím veřejné vyhlášky